

عنوان مقاله:

بررسی نظریه کنش متقابل نمادین از منظر جامعه شناسی پدیدار شناختی

محل انتشار:

کنفرانس ملی دانش و فناوری روانشناسی، علوم تربیتی و جامع روانشناسی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

اکبر الیاسی فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد ارتباطات دانشگاه آزاد تهران مرکزی

مهناز رونقی نوتاش - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد تهران مرکزی

عذرا رجب پور - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد جامعه شناسی

خلاصه مقاله:

به هنگام بررسی نظریه کنش متقابل نمادین، یکی از دریافت های ممکن که میان نظریه پردازان مکاتب جامعه شناختی رواج مییابد، تکیه افراطی این نظریه بر مفاهیم زبان کاوانه و نمادین است. از سویی دیگر این مکتب مانند پسامدرنیسم که با تکیه بر زبان گروی افراطی هرگونه سوژکتیویته، عینیت اجتماعی و درک استعلایی را ناممکن میپندارد نیز به عینیات اجتماعی نمیگردد، بلکه در پس مفروضه های خود ضمن تاکید بر امر زبان، درکواقعیت های اجتماعی را به امری منوط میکند که در درون بستر نظری خود فاقد آن است. به مدعای این نوشتار؛ استعلام هوسرلی (و نه کانتی) مندرج در جامعه شناسی پدیدار شناختی، به ویژه ملاحظات اشکال جدیدتر آن در اتنومتدولوژی و تاکید بر ساخت اجتماعی واقعیت میتواند حلقه مفقوده نظریه کنش متقابل نمادین و رکن تکمیل کننده آن به شمار آید. در این مقاله ضمن بررسی اجمالی هر دو مکتب، تلاش میشود تا بستره منشینی این دو فراهم آمده و نشان داده شود که چگونه این همنشینی میتواند به تولید روشی استعلایی در احصاء و درک واقعیت های اجتماعی منجر گردد.

کلمات کلیدی:

کنش متقابل نمادین، پدیدار شناسی، واقعیت اجتماعی، زبان، نماد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/591324>

